

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Milana Podhrázkého a JUDr. Věry Šimůnkové, v právní věci žalobce: **M. Ž.**, zastoupeného Mgr. Janou Zwyrtek Hamplovou, advokátkou se sídlem Olomoucká 36, Mohelnice, proti žalovanému **Ministerstvu financí ČR** se sídlem Letenská 15, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2013 č. j. MF-121662/2012/12-124, o odvodu za porušení rozpočtové kázně,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2013 č. j. MF-121662/2012/12-124, **s e z r u š u j e** a věc **s e v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** **Žalovaný je povinen** zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku 21 . 1 5 8 , - Kč, a to k rukám jeho právní zástupkyně, Mgr. Jany Zwyrtek Hamplové, advokátky.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal u zdejšího soudu žalobu na zrušení výše citovaného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání proti platebnímu výměru Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severovýchod (dále jen „správní orgán prvního stupně“) č. j. RRSV 17389/2012 ze dne 12. 11. 2012, a toto rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, kterým byl žalobci uložen odvod ve výši 32.580.652,- Kč za porušení rozpočtové kázně při financování projektu Rekonstrukce a dostavba objektu K. v Ž. u Č. L. (dále jen „zakázka“), potvrdil.

Žalobce namítl nepřezkoumatelnost platebního výměru, jelikož z něj není zřejmé, které z písmen ustanovení § 22 odst. 2 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“), měl porušit.

K obsahu rozhodnutí samému pak žalobce odmítl, že by porušil zásadu transparentnosti, jelikož text zadávací dokumentace zakázky byl sice formulovaný neobratně, leč byl každému srozumitelný a tedy i dostatečně transparentní. Zároveň nesouhlasil s argumentací žalovaného, že rozpornost zadávací dokumentace mohla odradit stávající zájemce a zdůraznil, že všichni potenciální uchazeči, kteří se se zadávací dokumentací seznámili, k ní neměli žádné otázky a nabídky nakonec podali.

Z výše uvedených důvodů navrhl žalobce soudu, aby zrušil rozhodnutí žalovaného a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že důvodem, proč se žalobce dopustil vytýkaného pochybení, je nerozlišování mezi obchodními podmínkami a hodnotícími kritérii a zdůraznil, že pokud žalobce v zadávací dokumentaci na jednom místě uvedl, že uchazeč není oprávněn majetkové sankce měnit, těžko je pak mohl zařadit mezi hodnotící kritéria. Zároveň uvedl, že některá z hodnotících kritérií považuje za nevhodná, protože délka splatnosti faktur a výše smluvních sankcí za prodlení nemají z věcného hlediska patřičnou vypovídací schopnost o výhodnosti zakázky. Závěrem žalovaný navrhl zamítnout žalobu jako nedůvodnou.

Při jednání před soudem dne 26. 5. 2015 právní zástupkyně žalobce uvedla, že právní argumentaci doplňuje o dva důvody. Jednak poukázala na to, že podle rozsudku Nejvyššího správního soudu z loňského roku je třeba každý případ vnímat individuálně a zkoumat dopady provinění a ne formalisticky trvat na sankci. Namítl, že právě žalovaný formalisticky trval na sankci místo toho, aby zohlednil dopady provinění, jak požaduje judikatura NSS. Druhý důvod se týká toho, že v řízení byla porušena zásada legitimního očekávání, jelikož žalobce byl poskytovatelem po celou dobu ujišťován, že je vše v pořádku a potom shledal porušení povinností. Tuto novou argumentaci předložila písemně a dále předložila k důkazu email, který obdržel místostarosta obce od Úřadu Rady dne 12. 10. 2010 a týká se pochybení v jejich projektu. Trvala na zrušení rozhodnutí žalovaného, neboť nesouhlasí s tím, že v případě žalobce došlo k neoprávněnému použití finančních prostředků.

Žalovaný u jednání soudu trval na zamítnutí žaloby a dodal, že případ žalobce byl individuálně posouzen a proto byla korekce provedena s ohledem na to, že jeho pochybení nemělo vliv na výběr dodavatelů.

Krajský soud v Praze zjistil ze správního spisu následující skutečnosti:

Žalobci bylo na základě smlouvy o poskytnutí dotace č. LB/0134/Sz Regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod ze dne 4. 11. 2008 (dále jen „smlouva o poskytnutí dotace“) přislíbeno Regionální radou regionu soudržnosti Severovýchod, Územní

odbor realizace programu - Liberec (dále jen „poskytovatel“), poskytnutí účelové dotace maximálně do výše 33.824.361,- Kč na úhradu 92,5% způsobilých výdajů projektu „Rekonstrukce a dostavba objektu K. v Ž. u Č. L.“, zveřejněného v informačním systému veřejných zakázek dne 1. 7. 2008. Dotace byla vyplácena ex-post, na základě předložení žádostí o proplacení výdajů projektu za jednotlivé etapy, a to v šesti splátkách v období od 16. 10. 2009 do 15. 11. 2010.

Dne 12. 10. 2010 obdržel místostarosta obce Ž. e-mailovou zprávu od Š. K., pracovnice Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severovýchod, ve které místostarostovi sděluje, že „informační e-mail z jejich ústředí, který byl zasílán všem aktivním příjemcům dotace, není v žádném případě konkrétní a má charakter obecné informace.“ Uvedla dále, že „jejich projekt je bez problémů administrován a proplácen, tudíž uvedená varování mají brát jen jako „prevenci“ pro ostatní příjemce.“

V rámci administrativní kontroly ze dne 6. 8. 2012 konstatovala Regionální rada regionu soudržnosti Severovýchod jako správní orgán prvního stupně (dále jen Rada) nedostatky v provedení výběrového řízení č. 001 na stavební práce v hodnotě 29.624.272,- Kč bez DPH zadávaného v otevřeném podlimitním řízení, které se řídí zákonem č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách. Kontrolní zjištění jsou uvedena v Oznámení o výsledku administrativní kontroly - podezření na nesrovnalost, ze dne 13. 8. 2012 zaslaném žalobci. Regionální rada zjistila nesrovnalosti v požadavcích zveřejněných žalobcem na ISVZ (informačním systému veřejných zakázek) v bodu Technická způsobilost, kvalifikace dodavatelů a požadavky v Zadávací dokumentaci. Vzhledem k tomu, že prvotní informaci o zadávacím řízení nalezne uchazeč v Informačním systému veřejných zakázek, kde byly podmínky nastaveny mírněji než v Zadávací dokumentaci, konstatovala Regionální rada, že lze vyloučit negativní vliv na potencionální okruh uchazečů.

Dále Rada při administrativní kontrole zjistila, že v Zadávací dokumentaci v článku Sankční ujednání je uvedeno, že „uchazeč není oprávněn uvedené majetkové sankce měnit“ a to i přes to, že sankce za prodlení s ukončením byla čl. 7 této zadávací dokumentace stanovena jako jedno z hodnotících kritérií. Tuto sankci měli uchazeči doplnit podle svého uvážení do návrhu smlouvy, která byla součástí nabídek. Tyto protichůdné informace však nevyvolaly ze strany uchazečů žádné požadavky na doplňující informace. Vzhledem k uvedeným nejasnostem a formálnímu pochybení ze strany zadavatele navrhla Regionální rada korekci ve výši 10% způsobilých výdajů vzešlých z výběrového řízení na zhotovitele stavby podle bodu 5 Pokynů ke stanovení finančních oprav.

V Oznámení o výsledku administrativní kontroly je dále uvedeno, že z důvodu, že již byly prostředky proplaceny, došlo ze strany příjemce dotace k porušení Metodiky způsobilých výdajů ROP SV, k porušení čl. IV Smlouvy o poskytnutí dotace č. LB/0134/S a tím i k porušení rozpočtové kázně podle § 22 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, účinného k datu 4. 11. 2011. Dále je zde uvedeno, že vzhledem k tomu, že se jedná o porušení rozpočtové kázně, dojde k vyměření částky odvodu a penále. Odvod bude stanoven v celkové výši 32 580 651,93 Kč, to je 92,4999994847%, z částky 35 222 326,64 Kč neoprávněně uplatněných výdajů podle vyjmenovaných faktur, zaokrouhlono na 32 580 652,- Kč. S ohledem na závažnost zjištění

Rada uvedla, že v případě žádosti žalobce o prominutí odvodu bude navrženo 90% prominutí odvodu. Dále je v Oznámení uvedeno, že proti skutečnostem uvedeným v tomto Oznámení o výsledku administrativní kontroly má kontrolovaný právo podat písemné a zdůvodněné námitky ve lhůtě 7 kalendářních dnů ode dne odeslání tohoto Oznámení.

Proti Oznámení podal žalobce dne 18. 8. 2012 námitky, ve kterých uvedl, že ze strany zadavatele nedošlo k žádnému závažnému pochybení, které by mělo vyvolat korekci ve výši 10% způsobilých výdajů vzešlých z výběrového řízení na zhotovitele stavby.

O námitkách žalobce rozhodla Regionální rada regionu soudružnosti Severovýchod rozhodnutím ze dne 29. 10. 2012 č.j. RRSV 16724/2012. Konstatovala, že musí trvat na uvedených zjištěních. Vedoucí odboru Rady uvedl, že však přihlédl k argumentaci žalobce a s ohledem na závažnost pochybení u zjištění č. 1 bude v případě žádosti žalobce o prominutí odvodu v souladu s Pokyny ke stanovení finančních oprav COCOF 07/0037/03-CS, podle bodu 5 navrženo 95% prominutí odvodu z částky 32 580 652,- Kč. Dále s ohledem na závažnost pochybení u zjištění č. 2 bude v případě žádosti žalobce o prominutí odvodu v souladu s Pokyny ke stanovení finančních oprav, podle bodu 6 navrženo 95% prominutí odvodu z částky 32 580 652,- Kč. Jelikož se obě pochybení vztahují ke stejným výdajům, bude korekce stanovena z částky 32 580 652,- Kč pouze jednou. Zároveň bylo ale k argumentaci žalobce zdůrazněno, že pokud by bylo shledáno, že pochybení, které je uvedeno v Oznámení o výsledku administrativní kontroly, mělo vliv na výběr konečného dodavatele, byl by navržen 100% odvod bez možnosti prominutí. V Poučení rozhodující orgán uvedl, že proti tomuto rozhodnutí není již odvolání.

Na to Úřad Regionální rady regionu soudružnosti Severovýchod na základě kontroly zahájené 13. 8. 2012 podle ustanovení § 22 odst. 9 písm. b) zákona č. 250/2000 Sb., a v souladu se zákonem č. 280/2009 Sb., daňový řád, rozhodl Platebním výměrem na odvod č. 61/2012 tak, že M. Ž. se za porušení rozpočtové kázně ukládá odvod do rozpočtu Regionální rady regionu soudružnosti Severovýchod ve výši neoprávněně použitých prostředků, tj. částka 32 580 651,92 Kč. Správní orgán 1. stupně v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že dne 4. 11. 2008 byla s městem Ž. uzavřena smlouva o poskytnutí dotace na financování projektu Rekonstrukce a dostavba objektu K. v Ž. u Č. L., na základě které byla dne 16. 10. 2009 v rámci první žádosti o platbu z účtu poskytovatele ve prospěch účtu příjemce připsána částka ve výši 6 874 109,63 Kč a dalších pět plateb. Na základě kontroly bylo zjištěno, že příjemce si v rámci první až šesté žádosti o platbu uplatnil do způsobilých výdajů výdaje za veřejnou zakázku na stavební práce, při jejímž zadávání se dopustil porušení zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, které nemělo vliv na výběr vítězného uchazeče. Pochybení příjemce spočívalo v tom, že požadavky na prokázání technických kvalifikačních předpokladů, které uvedl v oznámení o zakázce zveřejněné na IS VZ, byly rozdílné oproti požadavkům, uvedeným v zadávací dokumentaci. Tímto postupem mohlo dojít k nejednoznačnému výkladu požadavků na prokázání technických kvalifikačních předpokladů a porušení zásady transparentnosti. Příjemce dále netransparentně stanovil dílčí hodnotící kritéria splatnosti faktur, záruční podmínky a smluvní pokutu. V návrhu smlouvy přitom byl prostor pro doplnění těchto hodnot a zadavatel tam uváděl stanovené hodnoty pouze jako minimální. Postup příjemce při zadávání této zakázky byl v rozporu s bodem 12.1.

smlouvy o poskytnutí dotace. Neoprávněným použitím finančních prostředků došlo k porušení rozpočtové kázně podle § 22 odst. 2 zákona č. 250/2000 Sb.

Dne 20. 12. 2012 podal žalobce žádost o prominutí odvodu podle Platebního výměru na odvod č. 61/2012 ze dne 12. 11. 2012. Požádal, aby mu odvod byl prominut v maximální možné míře. K této žádosti Výbor Regionální rady regionu soudržnosti Severovýchod rozhodl usnesením č. 122/2013 ze dne 28. 6. 2013 tak, že M. Ž. se promíjí odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 30 951 619,40 Kč, tj., 95% z celkového odvodu ve výši 32 580 652,- Kč, který byl vyměřen platebním výměrem na odvod č. 61/2012 ze dne 12. 11. 2012. Dále byla stanovena v rozhodnutí výše penále. Žalobci tak zůstala povinnost zaplatit částku ve výši 1.629.032,60 Kč.

Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, platebnímu výměru, podal žalobce odvolání, ve kterém odmítl porušení zásady transparentnosti a uvedl, že zadávací dokumentace byla sice neobratně formulovaná, leč každému srozumitelná. Dne 11. 6. 2013 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu 1. stupně potvrdil. V napadeném rozhodnutí žalovaný souhlasil se žalobcem, pokud jde o otázku technických kvalifikačních předpokladů, ale v otázce netransparentnosti dílčích hodnotících kritérií potvrdil názor správního orgánu prvního stupně, že žalobce v zadávací dokumentaci od sebe nerozlišil obchodní podmínky a hodnotící kritéria. Dále uvedl, že jednotlivá hodnotící kritéria umožňují uchazečům podle jejich vlastní úvahy a možností připravit vlastní konkrétní nabídku tak, aby pro zadavatele byla co nejatraktivnější. Z logiky věci proto vyplývá, že není možné určitou podmínku na jedné straně přesně definovat a požadovat její splnění a současně vyžadovat, aby byla uchazečem modifikována. Žalobce uvedl v zadávací dokumentaci jako jednu z platebních podmínek dvoutříměsíční splatnost faktur, dále stanovil, že uchazeč není oprávněn měnit délku záruční doby, přičemž zároveň uvedl tyto položky mezi hodnotícími kritérii. Odvolací orgán považuje takto rozporuplně nastavena hodnotící kritéria za jednoznačně netransparentní. Argumenty, že všichni uchazeči zadání rozuměli a každý dojde ke správnému závěru, nepovažuje za argumenty relevantní. Nelze totiž vyloučit, že potenciální uchazeči, kteří zadání za jednoznačné nepovažovali, se do výběrového řízení právě z tohoto důvodu nepřihlásili. Žalobce při výběrovém řízení postupoval v rozporu se zásadou transparentnosti uvedenou v § 6 zákona o veřejných zakázkách a porušil tak podmínku uvedenou pod bodem 12.1 smlouvy o poskytnutí a následném proplacení výdajů souvisejících s tímto projektem, z dotace tak došlo k neoprávněnému použití prostředků ve smyslu § 22 odst. 2 rozpočtových pravidel územních rozpočtů, ve znění zákona č. 477/2008 Sb., a tím i k porušení rozpočtové kázně podle § 22 odst. 1 téhož zákona. Na základě uvedených skutečností dospěl odvolací orgán k závěru, že platební výměr byl vydán v souladu s příslušnými právními předpisy. Okolnost, že odvolací orgán akceptoval námitky odvolatele ve věci prvního nálezu kontrolní skupiny správce daně, nemá s ohledem na druhé pochybení vliv na výši uloženého odvodu.

K otázce přezkoumatelnosti platebního výměru žalovaný upozornil, že jelikož se žalobce mohl dopustit porušení rozpočtové kázně ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 rozpočtových pravidel územních rozpočtů (tj. neoprávněného použití či zadržení poskytnutých prostředků) až od okamžiku, kdy mu byly finanční prostředky připsány na účet, k čemuž došlo v šesti splátkách v rozmezí od 16. 10. 2009 do 15. 11. 2010, bylo aplikováno ustanovení § 22 odst. 2

zákonu o rozpočtových pravidlech, ve znění zákona č. 477/2008 Sb., účinného od 1. 4. 2009, který byl účinný v době poskytnutí těchto plateb, přičemž v tomto znění není ustanovení § 22 odst. 2 dále členěno.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Nejprve se soud zaměřil na námitku spočívající v nepřezkoumatelnosti platebního výměru správního orgánu prvního stupně, jelikož z něj dle žalobce není zřejmé, které z písmen ustanovení § 22 odst. 2 zákona o rozpočtových pravidlech měl žalobce porušit. Tato námitka není důvodná. Žalovaný se uvedenou námitkou (která byla obsažena již v žalobcově odvolání) řádně zabýval a dospěl k závěru, že na projednávanou věc je nutno aplikovat zákon o rozpočtových pravidlech, ve znění účinném v době poskytnutí plateb žalobci, který členění ustanovení § 22 odst. 2 na písmena ještě neobsahoval. Soud s tímto závěrem souhlasí. Podle ustanovení § 22 odst. 2 zákona o rozpočtových pravidlech, ve znění účinném v době poskytnutí jednotlivých plateb, to je v rozmezí od 16. 10. 2009 do 15. 11. 2010, je „*neoprávněným použitím peněžních prostředků podle odstavce 1 jejich použití, kterým byla porušena povinnost stanovená zákonem, smlouvou nebo rozhodnutím o poskytnutí těchto prostředků, nebo porušeny podmínky, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty; dále se jím rozumí i to, nelze-li prokázat, jak byly tyto peněžní prostředky použity*“. Nové znění tohoto ustanovení bylo přijato až zákonem č. 465/2011 Sb. a bylo účinné od 30. 12. 2011, tedy až o rok později, než byly příslušné částky žalobci poskytnuty. Na posouzení otázky, zda žalobce porušil ustanovení zákona, je nutné vždy vztáhnout ustanovení zákona účinné v době porušení povinnosti, jelikož není možné klást žalobci za vinu porušení zákonného ustanovení, které v době jeho jednání ještě neexistovalo. V projednávané věci byla smlouva o poskytnutí dotace realizována (tedy dotace byla poskytnuta) v letech 2009 a 2010, tedy více než rok před nabytím účinnosti novelizovaného znění § 22 odst. 2 zákona o rozpočtových pravidlech. Samotné výběrové řízení pak proběhlo dokonce již v roce 2008. Na okraj soud podotýká, že novelizované znění tohoto ustanovení pouze demonstrativně vyjmenovává některé případy, které se považují za neoprávněné použití peněžních prostředků, přičemž ani jeden z těchto případů na jednání žalobce zcela zjevně nedopadá.

Další námitkou žalobce je tvrzení, že zásadu transparentnosti stanovenou v ustanovení § 6 ZVZ neporušil, jelikož přes jistou neobratnou formulaci zadávací dokumentace, je však tato srozumitelná a transparentní. Tuto námitku posoudil soud jako důvodnou.

V čl. 6.1. Zadávací dokumentace projektu Rekonstrukce a dostavba objektu K. u Č. L. je uvedeno, že splatnost faktur bude 2 měsíce a dále je odkázáno na obchodní podmínky. V čl. 6.4. Zadávací dokumentace je uvedeno, že délka záruční doby je upravena v obchodních podmínkách a uchazeč není oprávněn délku měnit, přičemž bude-li délku záruční doby zkracovat či vázat na nějaké podmínky, bude jeho nabídka vyřazena. V čl. 6.5. Zadávací dokumentace je uvedeno, že majetkové sankce jsou upraveny v obchodních podmínkách a uchazeč není oprávněn je měnit, ani podmínit navržené sankce další podmínkou. V čl. 7.

Zadávací dokumentace jsou uvedena hodnotící kritéria, kterými jsou (vedle ceny) rovněž splatnost faktur, délka záruky a sankce za prodlení. Stejná kritéria byla žalobcem rovněž zveřejněna v Informačním systému veřejných zakázek. V čl. 6.4.1. obchodních podmínek je délka splatnosti faktur označena jako soutěžní kritérium. V čl. 7.1.1. obchodních podmínek jsou majetkové sankce označeny jako soutěžní kritérium s tím, že toto ustanovení uvádí konkrétní částku smluvní pokuty za prodlení proti sjednanému termínu předání a převzetí díla, a kterou toto ustanovení označuje jako minimální. Stejnou konstrukci zvolil žalobce v čl. 15.2.1. obchodních podmínek u délky záruční doby.

Pojem transparentnosti není v zákoně o veřejných zakázkách blíže definován, ustanovení § 6 ZVZ pouze stanoví, že zadavatel je povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Judikatura správních soudů k zásadě transparentnosti uvedla (rozhodnutí NSS sp. zn. 1 Afs 45/2010), že *„Zásada transparentnosti je porušena tehdy, pokud jsou v zadavatelské postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele“*.

Soud má po zvážení výše uvedených ustanovení Zadávací dokumentace a obchodních podmínek za to, že přestože žalobce zadávací dokumentaci naformuloval, jak sám uvedl „velmi neobratně“, jeho záměr je z výše uvedených ustanovení zřejmý. Všechna tři kritéria (splatnost faktur, délka záruční doby a výše smluvní pokuty) byla nastavena způsobem, že byla uvedena minimální hranice (časová či finanční), pod kterou nebyl žalobce ochoten jít (a jejíž nedodržení mělo za následek vyřazení nabídky), přičemž uchazeč mohl nabídnout úpravu pro žalobce výhodnější (např. delší záruku či vyšší smluvní pokutu), která by mu přinesla více bodů při celkovém hodnocení nabídky. Tento úmysl žalobce je podle názoru soudu ze Zadávací dokumentace, z oznámení v informačním systému veřejných zakázek a; z obchodních podmínek zřejmý a porušení zásady transparentnosti zde soud nevidí. Argument žalovaného v napadeném rozhodnutí, že uvedené formulace mohly odradit potenciální uchazeče, pokládá soud za čistě hypotetický. Jak bylo uvedeno výše, zadávací dokumentace a obchodní podmínky byly formulovány dostatečně srozumitelně a ve správním spise není ničeho, co by nasvědčovalo tomu, že potenciální zájemci o předmětnou zakázku byli formulací zadávací dokumentace odrazeni. Navíc potenciální uchazeči (čili jiné subjekty, než ty, které si byly prostudovat kompletní zadávací dokumentaci a následně své nabídky také podaly) měli k dispozici pouze údaje z informačního systému, které byly (v Oddílu IV. oznámení o zakázce v informačním systému) dle názoru soudu naprosto jednoznačné, uváděly splatnost faktur, délku záruční doby a výši smluvní pokuty jako hodnotící kritéria a neobsahovaly žádné matoucí informace, které by mohly uchazeče odradit od případného zájmu o tuto zakázku. K argumentu žalovaného, že uvedená kritéria jsou nevhodná, soud konstatuje, že posuzovat rozumnost volby kritérií pro hodnocení nabídek mu nepřísluší, navíc tato otázka není předmětem tohoto řízení, jelikož nebyla rozhodná pro rozhodnutí žalovaného.

Námítkami, které vznesl žalobce při ústním jednání, se soud s ohledem na ustanovení § 71 odst. 2 nezabýval, jelikož se jednalo o nové žalobní body, které nebyly vzneseny ve lhůtě pro podání žaloby.

Vzhledem k výše uvedenému má soud za to, že žalovaný posoudil věc po právní stránce nesprávně, a proto postupoval podle ustanovení § 78 odst. 1 a § 78 odst. 4 s.ř.s. a napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 21.158,- Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta ve výši 9.300,- Kč za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a účast u jednání – § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů], ze tří paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky, cestovného z Mohelnice do Prahy a zpět ve výši 3.608 Kč (vzdálenost 440 km osobním vozidlem VW Touareg 10V TDI, SPZ 4M8 0670, jehož průměrná spotřeba je podle technického průkazu 12,7 l na 100 km, cena motorové nafty podle vyhlášky 35,50 Kč, amortizace 3,60 Kč za 1 km, tj. 8,20 Kč za 1 km) vše zvýšeno o částku 3150 Kč odpovídající 21 % DPH z předchozích částek a z částky 3.000,- Kč představující zaplacený soudní poplatek za podání žaloby.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 2. června 2015

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková